

[Axel Kristensen.]

gang med at få de andre nedsat, således at det var i orden den dag, dette skal træde i kraft.

Det andet, man vil gøre, er, at man vil rette skævheder og urimeligheder. I det udvalg, der behandler venstres og de konservatives forslag om grundstigningsskyldens hele bortfald, har vi spurgt, hvad det vil sige. Det var dog væsentligt at vide det.

Den højtærede minister siger så til os, at det i væsentlig grad er de urimeligheder, der opstår ved, at en ejendom forbedres for 5.000 kr. eller mere og så skal omvurderes. Man må ikke forhøje med mere end den forbedring, der er tale om. Hvis den er på 10.000 kr., forhøjer man med 10.000 kr. Da man altså ikke må forhøje med mere, men samtidig omvurderer jorden, grunden, og måske sætter den op med 100.000 kr. eller 50.000 kr., eller hvad det nu kan være, så nedsætter man bygningsværdien, forskelsværdien, eller hvad man nu vil kalde det, og sætter jorden op, så skatten rigtig stiger. Dette anser ministeren altså for en urimelighed, og dette vil man rette; det finder vi også rimeligt, men vurderingen og ansættelsen skal antagelig ikke omfatte stigningen indtil den pågældende dato; den må også skulle ned på 1960-niveauet. Ellers er der ingen mening i det, og de nye ejendomme, som har bygget hele huse på deres grunde, skal have disse bragt ned til 1960-niveauet. Det vil altså igen sige, at alle de, der har fået deres grunde sat op på basis af forbedringer, vel også skal tilbage til 1960-niveauet. Yderligere er det således efter det forslag, ministeren har fremsat, at alle ejendomshandler med færdige ejendomme holdes udenfor; men hvis grundene bliver vurderet op, så spørger jeg: hvorfor skal den grund, der har været handlet, blive stående til den højere værdi, mens den ejendom, hvor der er foretaget forbedringer, og som er vurderet op, sættes ned? Hvorfor lader man så ikke de ejendomme, der er handlet, få samme behandling, så de også kommer ned på 1960-niveauet? Ellers vil

man se det mærkelige, at en mand har købt en grund og bygget et hus, og hans grund skal stå til 1960-niveauet, hvorimod den, der har købt en færdig ejendom, hans grund skal stå højere. Jeg kan ikke se nogen som helst rimelighed i dette. Når man så har været igennem hele denne runde, ender det altså med, at der egentlig kun er én fornuftig ting at gøre i stedet for alle disse mange indviklede omsvøb, nemlig simpelt hen at sige: vi går tilbage til vurderingen af 1960 principielt og nedsætter derefter alle dem, der på grund af handel eller forbedringer eller nybygning er kommet højere op, til det samme niveau. Så kommer man til noget ensartet og til noget, der er rimeligt og meget lettere overskueligt end det, lovforslaget skitserer, hvor det øjensynligt er det, man stiler imod, men ikke helhertet og åbenlyst går ind for; derfor bliver det noget meget indviklet og sikkert noget administrativt uhyggeligt noget. Vi vil meget gerne i udvalget drøfte med ministeren, om man ikke kunne finde andre veje end dem, ministeren her har foreslået, andre og meget enklere og derfor også meget rimeligere.

Det må også forekomme urimeligt, at lovforslagets fritagelsesbestemmelse i § 4, stk. 1, for årsomvurderinger efter bestemmelsen i § 2, stk. 2, 12), i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme om ejendomme, der er handlet, kun omfatter parcelhuse og tofamilieshuse med indtil 1.400 m² grund og ikke også udlejningsejendomme, der handles i den overgangsperiode, vi nu får på 1 eller 1½ eller 2 år, eller hvor meget det nu bliver. Hvorfor skal disse ikke være med? Hvorfor kan de ikke gå ind i den standsning, der er tale om her, og hvorfor kan erhvervsejendomme ikke også gå ind i denne standsning?

Det udvalg, den højtærede finansminister har nedsat vedrørende forenkling af ejendomsbeskatningen, har skrevet et brev, og i dette brev siger man, at der er ingen mulighed for, at en sådan nedsættelse vil kunne tages af ejeren, den må komme lejerne til